

nes med 2,100 Kr. aarlig, stigende med 300 Kr. hvert 4de Aar indtil 3,300 Kr., samt fri Bolig for en ugift eller en Huslejegodtgørelse paa 200 Kr. aarlig.

Saafrømt der i Stedet for en Lærerinde maatte blive ansat en Lærer, lønnes denne paa samme Maade, men Lønnen kan da stige til 3,600 Kr.

§ 86.

Ingen kan erholde fast Ansættelse før efter eet Aars Konstitution, og efter to Aars Konstitution skal vedkommende enten have fast Ansættelse eller fratræde Stillingen.

Den Tid, i hvilken en fast ansat Lærerinde har været konstitueret, medtages ved Beregning af Tjenesteaalder med Hensyn til Løntillæg og Efterløn. Ligeledes medregnes den Tid, i hvilken den vedkommende umiddelbart før Konstitutionen med et ugentligt Timetal af mindst 24 har udført en tilsvarende Gerning ved et privat Forskoleseminarium, dog ikke udover 8 Aar. For saa vidt vedkommende har erhvervet sig Tjenesteaalder i Folkeskolen, medregnes den ved Beregning af Løntillæg og Efterløn for Løntillægenes Vedkommen- de dog kun indtil 8 Aar.

Retsreformen. Forslag til Lov om Rettens Pleje er d. 7. ds. vedtaget i Landstinget i samme Skikkelse, hvori Folketinget vedtog den, og har derefter faaet kongelig Stadfæstelse.

Norske Kvinder aabnes Adgang til at blive Regeringsmedlemmer.

Hidtil har norske Kvinder haft Adgang til alle offentlige Embeder, men Statraad, Præst og Officer har de ikke kunnet blive.

Igaar faldt imidlertid en ny Skranke, idet Stortinget med 91 Stemmer mod 14 vedtog en Grundlovsforandring hvorved Kvinder aabnes Adgang til Kongens Raad. Nu er det altsaa intet til Hinder for at vi f. Eks. faar en Arbejdsminister! (Betzy Kjelsberg!)

Kristiania, 9. April 1916.

Sofie Voss.

Gaven var for stor.

Brand: „Hvad Hilsning bringer du?“

Manden: „Hun sagde: „Gaa; faa Præsten hentet, mit halve Gods for Sakramentet.“

Brand: „Det halve! Nej! Sig Nej!“

Manden: „Da var ej Budet ærlig bragt dig, Far.“

Brand: „Saa gaa og sig, det Svar blev sendt, ej kommer Præst, ej Sakrament.“

Brand: „Nyt Budskab — Sig, hvad bringer du?“

Anden Mand: „Ni Tiendedele lod det nu.“

Brand: „Ej alt?“

Manden: Ej alt.“

Brand: „Mit Svar er kendt, ej kommer Præst, ej Sakrament.“
(Ibsen).

Dengang de politiske Partier efter Vedtagelsen af den nye Grundlov i deres Programmer alle som et lovede Kvinderne fuld retslig Ligestilling med Mænd, og denne spendable Optræden hilstes med højlydt Begejstring i Kvindernes Lejr, da, maa vi tilstaa, følte vi os til Trods for den glædelige Overraskelse, anfægtede af den samme gustne Tvivl, som maa have luret bag Camilla Collets Glæde, da hun paa sin 80-aarige Fødselsdag, hyldet af alt det, som dueede noget i Norge, gav sine Følelser Luft i disse Ord: »Gaven har været for stor.«

Vi kunde lige som hun ikke rigtig tro, at dette virkelig var Alvor, at det var Mændenes Hensigt paa staaende Fod at gøre os til deres Jævninge for Loven. I vore Øren genlød endnu de Ord af en Rigsdagsmand for kun et Par Aar siden, at Kvinderne paa nogle faa Undtagelser nær var overfladiske, kundskabsløse og i det politiske Liv ganske ubrugelige. Var det da muligt, at et Pennestrøg i den gamle Grundlov, skulde have ændret denne Mands Syn paa Kvinderne i en saadan Grad, eller givet

de mangelfulde Kvinder lige paa en Studs en saadan Udvikling, at alle Landets Embeder og Stillinger paa lige Vilkaar med Mænd med et kunde aabnes for dem, saaledes som det blev os lovet i Partiernes Programmer. Thi fuld retslig Ligestilling kan jo kun betyde: Udslettelsen af alle bestaaende Uligheder. Som sagt, vi havde vore Tvivl. Gaven, Partierne bød os, forekom os for stor. Vi maatte ligesom Camilla Collet tænke paa Tiggeren, der ventede en Nødskilling, men fik en Guldmonet. — Naa, vor Tvivl gjorde os heller ikke til Skamme. Partiernes Løfter skulde jo ikke tages bogstavelig i den Forstand, at man straks vilde give os hele Retfærdighedsskylken af lige Retligheder over Hovedet, vi skulde have dem lejlighedsvis og ikke med hele Tal, men med Brøker.

Der var nu allerførst Retsreformen. Programmæssig skulde Kvinderne naturligvis have haft Adgang til dens Hverv og Embeder, men se, om Forslaget gav os det! »Mit halve Gods for Sakramentet!« Saaledes købslaar i Ibsens »Brand« den døende Moder med sin strænge Søn. Saaledes købslaar den nye Retsreform ogsaa med Kvinderne. Nævninge kan de blive, Sagførere kan de ogsaa blive, rimeligvis fordi somme af dem er det allerede. Men hermed hører omtrent ogsaa Ligheden op.

Dommersædet er vedblivende Kvinderne forment, ligesom mange andre Stillinger indenfor Retsvæsenet.

Sandelig: Gaven var for stor, da Partierne satte Kvinders retslige Ligestilling paa deres Programmer.

Retsreformen byder os altsaa det halve, men Dansk Kvindesamfund svarer med at andrage om det hele, idet det ubarmhjertig peger paa Partiernes Programmer.